

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

383.16

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helvszám

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp
(Hely)

1918. X. 9.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A Károlyi-féle teleküzlet.

A tanács a Károlyi-féle Stefánia-uti telek dolgaiban tudvalévően utasította az ügyészséget, hogy haladéklalanul indítsa meg a pört, ha Károlyi Mihály gróf nem írja alá azt az okiratot, a melynek kiállítását annak idején ő maga kérte. Arról, hogy Károlyi teljesítette-e a tanács kívánságát, nincs hír, de nem is valószínű, hogy teljesítette volna, mert az ingatlan már telekkönyvileg a Magyar Kereskedelmi Hitelbank nevére van írva. A tanács szerint ugyan Károlyi joztalanul adta el a teleket, mert az nem az övé, hanem a fővárosé, viszont ma az a helyzet, hogy az ingatlan telekkönyvileg a Magyar Kereskedelmi Hitelbanké, a mely már hirdeti is, hogy parcellázni fogja. A 4632 négyszögöles telket Károlyi 1.181.338 koronáért adta el a banknak, tehát 477.168 koronával nagyobb összegért, mint a hogy a fővárostól kapta. A bank a 152 koronáért vásárolt telekért 255 koronát fizetett, de így is különös üzletet csinált — ha ugyan az övé marad a telek, — mert a Stefánia-uti ingatlan négyszögöle minimálisan 400 koronát ér.

A városházán természetesen elsősorban azokat a fővárosi bizottsági tagokat hibáztatják, a kik a Magyar Kereskedelmi Hitelbank igazgatósági tagjai s a kiknek így hivatalból tudniok kellett, hogy Károlyi nem rendelkezhetik a Stefánia-uti telekkel, mert annak visszaadására nézve megegyezett a fővárossal. Behozonyítható, hogy Schreyer Jakab pénzügyi bizottsági tag, a ki a banknak elnöke, nagyon jól ismerte a Károlyi-féle telek ügyét, mert akkor, a mikor a telek visszavételéről tárgyaltak a

pénzügyi bizottságban, (a főváros hivatalos lapja 1914. évfolyamának 1869. oldalán lévő hivatalos gyorsírói följegyzés alapján készült jegyzőkönyv szerint) még föl is szólalt ebben az ügyben. De annál inkább is tudniok kellett a bank igazgatóságában ülő bizottsági tagoknak a telekügy valódi állásáról, mert írásbeli nyilatkozatot adtak Károlyi Mihály grófnak arra nézve, hogy minden következményért vállalják a felelősséget.

Akkor ugyanis a telek eladásának kérdése először fölvetődött, Károlyi Mihály gróf egyik ügyvédjét, Jünker Pál dr. fővárosi bizottsági tagot kérte meg arra, hogy ebben az ügyben járjon el a fővárosnál. Jünker arra való hivatkozással, hogy fővárosi bizottsági tag, nem vállalta az eljárást, a mire a bank ügyésze, Schreiber Henrik dr. volt a számvevőségen és a középponti pénztárban, a hol sikerült is befizetnie a hátralékos vételárat, 683.745 koronát. Károlyi, a kit ebben az ügyben valószínűen tévesen informálták, nem is akart törödni az egész dologgal s megelégedett azzal az írásbeli nyilatkozással, hogy minden felelősséget a bank igazgatósága vállal magára. Hogy erre a nyilatkozatra egyáltalán szükség volt, azt mutatja, hogy a vevők tisztán látták az ügy bonyodalmaikat, de valószínűen azt hitték, hogy nekik mindent sikerülni fog föltűnés nélkül eligazítaniok. Ugy látszik, erre való tekintettel a költséget sem sajnálták, mert egy egészen sablonos és rövid írásbeli munka elvégzéséért kétezer koronát fizettek.

magától értetődik, hogy a főváros hatóságának nincsen fegyelmi joga a bizottsági tagokkal szemben, ilyenformán semmiféle vizsgálat sem indulhat meg annak tisztázására, hogy a Magyar Kereskedelmi Hitelbank városatyja igazgatósági tagjainak pontosan milyen szerepük volt ebben az üzletben, a mely a fővárost másfél millió koronával károsíthatja meg. A fővárosi törvényben sincsen olyan paragrafus, a melynek alapján hivatalból vizsgálatot lehetne indítani, így kizáróan a többi bizottsági tag hajlandóságán mulik, hogy kívánják-e ennek a szövetséges ügynek teljes tisztázását.